

1. aina

Skatuve grimst tumsā.

Fonā skan lidostas paziņojumi par iekāpšanu, par pasažieriem, kas kavē reisus.

Cilvēku balsu murdoņa.

Lidmašīnas pilota novēlējums pirms lidojuma.

Lidmašīnas pacelšanās troksnis.

Uz skatuves izgaismojas lielākas un mazākas kastes, čemodāni, koferi un ceļojuma somas, dzīvnieku pārvadājamie būri.

Viens no būriem nodreb. Cauri restītēm pazib nagi, kas atmūķē atslēdziņu.

Atsprāgst durtiņas, nedaudz streipuļodama, parādās Kleopatra.

KLEO. Ņauu! Kur es atrodos? Ņauu! Kāpēc es esmu šeit? Kur ir mājas? Kur ir mana saimniece? Kāpēc es biju būrī? Par ko? Man nepatīk būri! Ņau! Ņauuu!

Kleo vienlaicīgi apstaigā bagāžas nodalījumu, uzmanīgi to ostīdama. Iešņācās un atlec nost no kāda būra.

KLEO. Ņauu! Es esmu ieslodzīta kopā ar kaut kādu dīvainu zvēru! Ņauuu! Šss!

ĀRO. (*no būra*) Es neesmu zvērs. Es esmu suns.

KLEO. Tu neod pēc suņa! Šsss!

ĀRO. Es esmu mopsis.

KLEO. Vai tad tie arī ir suņi? (*paosta*) Vienalga, tu esi dīvains! Ņauuu! Es gribu projām no šejienes!

ĀRO. Tas nav iespējams.

KLEO. Nav tiesa! Es noteikti atradīšu izeju!

ĀRO. Mēs esam lidmašīnā.

KLEO. Ņauu! Lid – mašīnā? Mēs esam mašīnā, kas lido?

ĀRO. Jā, un jau krietnu laiku.

KLEO. Šsss! Saimniece ir nodevēja! Iespundēt mani kopā ar dīvaini smakojošu suni lidmašīnā! Ņau!

ĀRO. Es esmu mopsis!

KLEO. Par ko? Ņau! Es tā mīlēju savu saimnieci, gulēju uz ceļgaliem, murrāju, spēlējos viņai par prieku ar mantiņām. Bet viņa? Viņa mani ielika būrī! Es taču vienmēr biju tik kārtīga, vienmēr gāju uz kaķu kastīti. Tikai vienreiz gadījās puķupodā. Tikai vienu reizīti! Kāpēc? Ņauu!

ĀRO. Tu nezināji, ka lidosi?

KLEO. Ņauu! Es kodu un skrāpēju, kad saimniece mani lika būrī. Bet tad es vairs neatceros, kas notika. Ņauu!

ĀRO. (*žāvādamies*) Tev iedeva miegazāles. Man vienmēr tās dod pirms lidojuma. Bet tagad es ļoti gribu ēst. Tev nav nekā graužama?

KLEO. Kā tu tagad vari domāt par ēdienu!

ĀRO. Man vienmēr gribas ēst. Tev tiešām nekā nav?

KLEO. Ej, pameklē pats.

ĀRO. Nevaru. Es esmu ieslēgts.

KLEO. Ha! Tik vien tās bēdas? (*nozibina nadziņus un atmūķē Āro būri*) Ej, tikai turies no manis pa gabalu! Tu esi suns! Šss!

ĀRO. (*ošņādamies apkārt*) Es esmu mopsis!

Abi ošņājas apkārt. Kleo meklē izeju. Āro meklē barību.

KLEO. Ņauuu! Nav!

ĀRO. (*Īd*) Nav!

KLEO. Tu droši zini, ka te nav izejas?

ĀRO. Tu droši zini, ka te nav nekā ēdama?

KLEO. Tu teici, ka esi jau lidojis.

ĀRO. Jā, saimnieki mani bieži kaut kur ved.

KLEO. Viņi vienmēr tevi ņem līdzī? Ceļojumos?

ĀRO. Nē, viņi mani ved uz izstādēm.

KLEO. Viņi tevi ved skatīties izstādes?

ĀRO. Nē, viņi mani ved uz suņu izstādēm.

KLEO. Un ko tu dari izstādēs?

ĀRO. Izstādos.

KLEO. Kā?

ĀRO. Parādu, cik es esmu skaists.

KLEO. Firkt! (*nošķaudās*)

ĀRO. Uz veselību! Tu esi saaukstējies?

KLEO. Firkt! (*nošķaudās*) Skaists!?

ĀRO. Jā! Saimnieki ar mani ļoti lepojas. Es esmu dižciltīgs. Un izcils savas šķirnes eksemplārs.

KLEO. Eks – kas? Tik daudz svešvārdu un vēl kaut kāds plārs!

ĀRO. Eks – em - plārs. Pārstāvis.

KLEO. Firkt! (*nošķaudās*)

ĀRO. Uz veselību!

KLEO. Šķirnes pārstāvi, vārds tev vismaz ir?

ĀRO. Jā. Ārons of Fortis.

KLEO. Mjauuu!

ĀRO. Te tiešām nav nekā ēdama? (*ošņājas, meklēdams ēdienu*)

KLEO. Tu nemaz negribi zināt kā mani sauc?

ĀRO. Kaķis. Visus kaķus sauc par kaķiem. Un tu jau neesi dižciltīga.

KLEO. Tu nu gan esi... mopsis! Pietiek, ka mans vārds ir dižciltīgs.

ĀRO. Jā?

KLEO. Kleopatra.

ĀRO. (*mudina turpināt*) Un...

KLEO. (*nesaprot*) Ko - un?

ĀRO. Tikai viens vārds?

KLEO. Tu nu gan esi iedomīgs mopsis!

ĀRO. Ne-e! Es esmu izsalcis mopsis. Pirms izstādēm man vienmēr jāietur diēta.

KLEO. Kas tā tāda?

ĀRO. Es nedrīkstu ēst visu, kas man garšo.

KLEO. Tavi saimnieki ir vēl ļaunāki par manējiem.

ĀRO. Tā sanāk. Un vēl – (*pačukst kā milzu noslēpumu*) viņi mani mazgā.

KLEO. Šausmas! (*atsprāgst no Āro*) Ūdens! Viņi laikam nezina, ka mēs paši varam tīri labi tikt galā. (*laizās un mazgājas*)

ĀRO. (*kasīdamies*) Varam gan. Tās ziepes un šampūni. Pē!

KLEO. Tad tāpēc tu nemaz neod pēc suņa.

ĀRO. (*sūdzas*) Pirms izstādēm es vienmēr uztraucos. Bet, kad es uztraucos, es svīstu. Kad es svīstu, saimnieki mani mazgā. Bet tad es atkal uztraucos. Un atkal svīstu. Un tad mani atkal mazgā...

KLEO. Tev nu gan ir grūta dzīve!

ĀRO. (*Īd*)

KLEO. Klausies, bēgam projām no tādiem saimniekiem!

ĀRO. Kā tas ir - bēgam?

KLEO. Iesim no saimniekiem projām. Nedzīvosim ar viņiem vairs kopā. Iedomājies tikai – nekādu diētu, nekādu šampūnu, nekādu būru, izstāžu un eks-em-plā-ru!

Pilns lugas apjoms – 29 lpp